

3. GRUPĖS IR POGRUPIAI

Gerai yra žinomos sveikujų skaičių aibės \mathbb{Z} sudėties ir sandaugos operacijos. Operacijos savoką apibendrinsime bet kuriai netuščiai aibei A .

4.1 apibrėžimas. *Bet kokia funkcija $f : A \times A \rightarrow A$ vadinama binariaja (algebrine) operacija aibėje A .*

Binariosios operacijos dažniausiai žymimos specialiais simboliais, pavyzdžiu, $*$, \circ , \cdot arba $+$. Algebrines operacijas taip pat žymėsime šiais simboliais. Be to, simbolį $a \cdot b$ (dažniausiai žymimą ab be jokio žymens tarp a ir b) vadinsime elementų a ir b sandauga, o simbolį $a + b$ – elementų a ir b suma, nors kartais tai yra salyginiai pavadinimai.

4.2 apibrėžimas. *Algebrine struktūra vadinama aibėje A , kurioje apibrėžtas baigtinis operacijų skaičius: f_1, f_2, \dots, f_n .*

Norėdami algebrinėje struktūroje A išskirti kurią nors operaciją (operacijas), pavyzdžiu, $f_1(f_1, f_2, \dots, f_k)$, naudosime skliaustus $(A; f_1)$ $((A; f_1, f_2, \dots, f_k))$ ir sakysime, kad operacija f_1 (operacijos f_1, f_2, \dots, f_k) aibėje A apibrėžia algebrinę struktūrą. Jei algebrinę struktūrą apibrėžia sumos (sandaugos) operacija, tai tokia struktūra vadinama adicine (multiplikacine) algebrine struktūra.

4.3 pavyzdžiai. 1. Aibų operacijos $\cup, \cap, -, \Delta$ apibrėžia algebrinę struktūrą aibės A poaibų aibėje 2^A : $(2^A; \cup, \cap, -, \Delta)$.

2. Binariosios operacijos $+, \cdot, +_5$ sveikujų skaičių aibėje apibrėžia skirtinges algebrines struktūras $(\mathbb{Z}, +)$, (\mathbb{Z}, \cdot) , $(\mathbb{Z}, +_5)$.

Dabar apsistosime ties algebrinėmis struktūromis su viena binaria operacija. Nagrinėdami šias algebrines struktūras bendrai, binariajai operacijai jose žymėsime arba simboliu $*$, arba sandaugos simboliu \cdot . Abiem atvejais simboliu prasmė ta pati.

Binariosios operacijos, apibrėžtos baigtinėse aibėse, dažnai reiškiamos lentelėmis.

4.4 pavyzdys. Aibėje \mathbb{Z}_6 sudėties ir sandaugos operacijos reiškiamos lentelėmis:

+	0	1	2	3	4	5		0	1	2	3	4	5	
0	0	1	2	3	4	5		0	0	0	0	0	0	
1	1	2	3	4	5	0		1	0	1	2	3	4	5
2	2	3	4	5	0	1		2	0	2	4	0	2	4
3	3	4	5	0	1	2		3	0	3	0	3	0	3
4	4	5	0	1	2	3		4	0	4	2	0	4	2
5	5	0	1	2	3	4		5	0	5	4	3	2	1

Iš 4.1 apibrėžimo matome, kad algebrinė struktūra $(A, *)$ išskiria savybe:

G1 (uždarumas operacijos atžvilgiu). Visiems $a, b \in A$, tai $a * b \in A$.

Algebrinė struktūra $(A, *)$ gali taip pat pasižymeti savybėmis:

G2 (asociatyvumas). Visiems $a, b, c \in A$, teisinga lygybė $(a * b) * c = a * (b * c)$.

Algebrinė struktūra, išskirianti savybe G2, dažnai vadinama asociatyviaja algebrine struktūra.

G3 (egzistuoja neutralusis elementas). Visiems $a \in A$ egzistuoja tokis $e \in A$, kad $a * e = e * a = a$. Norėdami algebrinėje struktūroje A išskirti neutralujį elementą e , žymėsime $(A, *, e)$. Adicinėje algebrinėje struktūroje neutralusis elementas vadinamas nuliui (žymuo 0), o multiplikacineje – vienetu (žymuo 1).

4.5 teiginys. Jeigu algebrinėje struktūroje $(A, *)$ egzistuoja neutralusis elementas e , tai jis yra vienintelis neutralusis elementas aibėje A .

Irodymas. Sakykime, dar vienas elementas e' tenkina G3: visiems $a \in A$, $a * e' = e' * a = a$. Tada

$$e' = e' * e = e * e' = e.$$

△

G4 (egzistuoja atvirkštinis elementas). Visiems $a \in A$ egzistuoja tokis $b \in A$, kad $a * b = b * a = e$, kai e – neutralusis elementas iš G3. Elementas b vadinamas simetriniu, arba atvirkštiniu (vartosime ši terminą), elementui a ir dažniausiai žymimas $b = a^{-1}$.

4.6 teiginys. Jeigu asociatyvioje algebrinėje struktūroje $(A, *)$ elementui $a \in A$ egzistuoja atvirkštinis elementas a^{-1} , tai jis yra vienintelis tokis elementas aibėje A .

Irodymas. Sakykime, dar vienas elementas $b_1 \in A$ tenkina G4: $a * b_1 = b_1 * a = e$. Tada

$$b_1 = b_1 * e = b_1 * (a * a^{-1}) = (b_1 * a) * a^{-1} = e * a^{-1} = a^{-1}.$$

△

G5 (komutatyvumas). Visiems $a, b \in A$ $a * b = b * a$.

4.7 apibrėžimas. Algebrinė struktūra $(A, *)$, tenkinanti:

$G1, G2, G3, G4$, vadinama grupe;

$G1, G2, G3, G4, G5$, vadinama komutatyviajā arba Abelio¹, grupe.

5.3 apibrėžimas. Tegu $(A, *)$ yra grupė, o B - netuščias A poaibis.

Jeigu $(B, *)$ – taip pat grupė, tai B yra vadinamas grupės A pogrupiu.

Grupei yra būdingi šie teiginiai.

5.4 teiginys. Grupės $(A, *)$ ir jos pogrupio $(B, *)$ neutralieji elementai sutampa.

Irodymas. Grupėje A galioja lygybės:

$$\begin{aligned} e_A * e_B &= e_B, \\ e_B * e_B &= e_B, \\ e_A * e_B &= e_B * e_B, \end{aligned}$$

todėl pagal prastinimo taisyklę grupėje A teisinga $e_A = e_B$.

△

5.5 teiginys. Jeigu grupės $(A, *)$ pogrupio $(B, *)$ elementas b yra elemento $a \in B$ atvirkštinis pogrupyje B , tai jis yra atvirkštinis ir pačioje grupėje A , t.y. $b = a^{-1}$.

¹ N. H. Abel, 1802–1829, – norvegų matematikas.

Irodymas. Jeigu $a \in B$, tai

$$a * b = e_B = e_A = a * a^{-1}$$

ir pagal prastinimo taisykľę grupėje A teisinga lygybė $b = a^{-1}$.

Paskutiniai teiginiai visiškai apibūdina grupės pogrupį. Tačiau dažniausiai naudojamas tokia pogrupio charakterizacija.

5.7 teiginys. $(B, *)$ yra grupės $(A, *)$ pogrupis tada ir tik tada, kai:

- 1) B yra netuščias A poaibis;
- 2) visiems $a, b \in B$, $a * b^{-1} \in B$.

Irodymas. Jei B yra grupės A pogrupis, tai pagal apibrėžimus sąlygos

1) ir 2) patenkintos. Kita vertus, jei aibei B sąlygos 1) ir 2) patenkintos, tai šioje aibėje teisingos ir grupės savybės.

- a) Savybė $G2$ poaibui B patenkinta, nes ji galioja grupei A .
- b) Jeigu $a \in B$, tai pagal 2) $a * a^{-1} = e_A \in B$, ir, kai $a \in B$, tai

$$a * e_A = e_A * a = a \quad \text{ir} \quad e_A = e_B = e. \quad \text{Taigi } G3 \text{ patenkinta.}$$

- c) Visiems $a \in B$ $e * a^{-1} = a^{-1} \in B$ ir

$$a * a^{-1} = a^{-1} * a = e, \text{ todėl } G4 \text{ patenkinta.}$$

- d) Visiems $a, b \in B$ turime $b^{-1} \in B$, $(b^{-1})^{-1} \in B$, pagal 2)

$$a * (b^{-1})^{-1} \in B, \text{ o } b^{-1} * (b^{-1})^{-1} = e = (b^{-1})^{-1} * b^{-1} = b * b^{-1}, \text{ todėl}$$

$$(b^{-1})^{-1} = b \text{ ir } a * (b^{-1})^{-1} = a * b \in B. \quad \text{Taigi } G1 \text{ patenkinta.}$$

△

Baigtinių grupių pogrupiai apibūdinami kiek paprasčiau. Tam reikia šių apibrėžimų.

5.8 apibrėžimai. 1. Grupėse, panašiai kaip ir monoiduose, apibrėžiamas grupės elemento laipsnis:

multiplikatyvioji operacija	adityvioji operacija
$a^n = aa \cdots a$ (n dauginamųjų)	$n \cdot a = a + a + \dots + a$ (n dėmenų)
$a^{-n} = (a^{-1})^n$	$(-n)a = n(-a)$
$a^m a^n = a^{m+n}$	$ma + na = (m+n)a$

$$\begin{aligned}(a^m)^n &= a^{mn} \\ a^0 &= 1\end{aligned}$$

$$\begin{aligned}m(na) &= (mn)a, \quad n, m \in \mathbb{N} \\ 0 \cdot a &= 0\end{aligned}$$

2. Jeigu egzistuoja tokis natūralusis skaičius $n \geq 1$, kad $a^n = 1$, tai mažiausias tokis skaičius n_0 , kad $a^{n_0} = 1$, vadinas elemento $a \in A$ eile ir žymimas $n_0 = \text{ord}_A a$. Jeigu tokis natūralusis skaičius neegzistuoja, tai sakoma, kad elemento eilė yra begalinė, ir žymima $\text{ord}_A a = \infty$.

5.9 teiginys. (B, \cdot) yra baigtinės grupės (A, \cdot) pogrupis tada ir tik tada, kai:

- 1) B – netuščias A poaibis;
- 2) $(B, *)$ visiems $a, b \in B$ $a \cdot b \in B$.

Irodymas. Grupės A pogrupui B galioja 5.7 teiginio 1) ir 2) salygos. Todėl mums užtenka parodyti, kad su visais $a, b \in B$ teisinga $a \cdot b^{-1} \in B$.

a) Remiantis 2) visi sekos $b = b^1, b^2, \dots$ nariai priklauso B .

b) Kadangi B – baigtinė aibė, tai egzistuoja tokie natūralieji skaičiai m ir n , $0 < m < n$, kad $b^m = b^n$. Pasinaudojė prastinimo taisykle grupėje, gausime

$$\begin{aligned}1 \cdot b^m &= b^{n-m} \cdot b^m \\ 1 &= b^{n-m}, \quad \text{t.y.}\end{aligned}$$

$$1 \in B \quad \text{ir} \quad \text{ord}_A b < \infty.$$

c) Remiantis atvirkštinio elemento vienatinumu grupėje, iš lygybių

$$b^{\text{ord}_A b - 1} \cdot b = b \cdot b^{\text{ord}_A b - 1} = b^{\text{ord}_A b} = e$$

gauname $b^{-1} = b^{\text{ord}_A b - 1} \in B$.

d) Jeigu $a, b \in B$, tai $b^{-1} \in B$ ir pagal 2) $a \cdot b^{-1} \in B$.

△

Norint rasti grupės elemento eilę, reikia mokėti pakankamai efektyviai skaičiuoti grupės (A, \cdot) elemento a laipsni a^n (ypač, kai n didelis). Parasičiausias būdas tai padaryti – atlikti $n - 1$ grupės veiksmą. Greitesnis kelias – tai algoritmas, grindžiamas tuo, kad skaičius n reiškiamas dvejetainėje sistemoje suma $n = \sum_i \alpha_i 2^i$; čia α_i arba 0, arba 1, o

$$a^n = \prod_{\alpha_i=1} a^{2^i}.$$

5.11 algoritmas. Žinoma: grupės (A, \cdot) elementas a , $n \in \mathbb{Z}$, 1 – neutralusis A elementas.

Rezultatas: algoritmas skaičiuoja $x = a^n$.

1. $x := 1$.

Jeigu $n = 0$, tai x išvedamas; skaičiavimų pabaiga.

Jeigu $n < 0$, tai $N := -n$, $y := a^{-1}$.

Jeigu $n > 0$, tai $N := n$, $y := a$.

2. Jeigu N nelyginis, tai $x := x \cdot y$.

3. $N := [N/2]$. Jeigu $N = 0$, tai x išvedamas; skaičiavimų pabaiga.

Priėsingu atveju $y := y \cdot y$ ir vykdoma 2.

△